

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010198
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3619010198.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C. XXX/XX, D., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 16. januára 2024 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. januára 2022, sp. zn.: 2T/75/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 24.01.2022 sp. zn. 2T/75/2019 bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 (ďalej len „Trestný zákon“) na tom skutkovom základe, že dňa 23.05.2019 v čase od 17.25 h do 17.33 h v herni Magic Club v Partizánskom na Námestí SNP potom, čo viackrát prehľadal malú osobnú taštičku s osobnými dokladmi poškodeného A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., ktorú si zabudol pri výhernom automate, prišiel obžalovaný A. B. za poškodeným, ktorý sedel na stoličke pri inom výhernom automate, pod ktorou mal položený ruksak šedo-čiernej farby, ku ktorému sa zohol, rozopol ho a odcudzil z neho najprv 2 škatuľky cigariet značky Winston, ktoré odniesol mimo miestnosť s výhernými automatmi, neskôr sa opäť vrátil k poškodenému a spod jeho stoličky zobral celý ruksak, ktorý odniesol mimo miestnosť s výhernými automatmi a z neho odcudzil čiernu koženú bundu podľa odborného vyjadrenia v hodnote 20,- € s finančnou hotovosťou 50,- € a jednu škatuľku cigariet značky Winston, kde následne ruksak bez odcudzených vecí vrátil na pôvodné miesto a tiež vrátil poškodenému taštičku s osobnými dokladmi, z ktorej nič neodcudzil, čím poškodenému A. D. spôsobil celkovú škodu vo výške 79,80 €, nakoľko hodnota odcudzených cigariet bola podľa odborného vyjadrenia vo výške 9,80 €, pričom obžalovaný bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/176/2017 zo dňa 12.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2018.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženom obžalovanému pre skutok v bode 1 rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/15/2020-241 z 28. 12. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/12/2021-258 z 28. 10. 2021, ako aj výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom

Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/78/2019-148 zo dňa 19. 02. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/48/2020-179 zo dňa 14. 07. 2020 a súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/44/2019-57 zo dňa 08. 08. 2019, právoplatným dňa 31. 08. 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. D., nar. XX. XX. XXXX v C., bytom C., A. F. G. XX, škodu vo výške 59,80 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný ako aj jeho obhajca podali proti nemu včas odvolanie.

Obhajca obžalovaného v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku, urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval. Následne súd I. stupňa vykonal hlavé pojednávanie len v časti o ukladanom treste. Súd pri ukladaní súhrnného nepodmienečného trestu zohľadnil predchádzajúcu trestnú minulosť prevažne majetkového charakteru ako aj skutočnosť, že obžalovanému už boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Na rozdiel od prvostupňového súdu sa však domnieva, že trest mu bol uložený v rozpore s § 34 Trestného zákona, pretože uložený nepodmienečný trest s poukázaním na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a viacero uložených a vykonaných nepodmienečných trestov, nebude mať na obžalovaného prevýchovný účinok. Za najvhodnejší by považoval postup súdu pri ukladaní trestu v tom smere, že prvostupňový súd mal v zmysle ustanovení § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko sa domnieva, že skoršie uložené tresty v zrušených rozsudkoch na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia postačujú. Poukázal na to, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu bol obžalovaný vo výkone trestu na základe skoršieho a v napadnutom rozsudku zrušeného rozsudku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého výroku rozsudku o treste z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Trestného poriadku, zrušil napadnutý rozsudok ako nezákonný a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že pri nezmenenom výroku o vine v zmysle § 44 Trestného zákona upustí od uloženia súhrnného trestu obžalovanému.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že trojročný trest, ktorý mu vymeral okresný súd je neprímeraný. Podľa jeho názoru u neho prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi a preto mu mal okresný súd vymerať trest o 1/3 pod spodnú hranicu. Z týchto dôvodov žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné rozhodnutie, alebo aby krajský súd sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu poukázal na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na podklade podaného odvolania vykonal dňa 16. januára 2024 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku o treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné, a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona, v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozpätí 3 až 10 rokov. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu ako aj pri spôsobe jeho výkonu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd taktiež správne dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko teraz

súdený trestný čin spáchal skôr, ako bol obžalovaný uznaný vinným rozhodnutiami Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/15/2020, sp. zn. 1T/78/2019 a sp. zn. 2T/44/2019. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 3 roky, teda na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, aj podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona. Uložený trest zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Odvolací súd považuje uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za adekvátny k tomu, aby zabezpečil ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje najmä na skutočnosť, že obžalovaný bol už za rovnaký trestný čin v predchádzajúcich 24 mesiacov odsúdený a na skutočnosť, že spáchal čin na osobe, ktorá mala v čase spáchania skutku viac ako 60 rokov, teda na chránenej osobe. Krajský súd vzal do úvahy aj to, že obžalovaný bol pred vydaním napadnutého rozhodnutia 11 krát súdne trestaný, a to najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Skutočnosť, že uložené tresty podľa Trestného zákona nemotivovali obžalovaného k riadnemu dodržiavaniu predpisov a opakovane porušoval zákon a taktiež skutočnosť, že pred spáchaním žalovaného trestného činu si obžalovaný odpykal trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, je znakom toho, že uvedené sankcie nepôsobili dostatočne výchovne na obžalovaného, aby sa ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a viedol riadny život. Preto bolo nevyhnuté uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri stanovení výmery trestu odňatia slobody súd prvého stupňa postupoval správne, keď identifikoval dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti a potom správne a zákonne uložil obžalovanému primeraný trest odňatia slobody, pričom trest odňatia slobody prvostupňový súd uložil na dolnej hranici trestnej sadzby. Súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol pred spáchaním žalovanej trestnej veci vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého druhu trestu v prospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za dôvodné a neakceptoval ich. Napadnutý výrok rozsudku je vecne správny a náležite odôvodnený, pričom odvolací súd sa s argumentmi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožňuje. So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.